

mi je korektor zamenil dobre slovenske besede z germanizmi, kakor „zdelovati“ z „izhajati“, n. pr. s svojimi dohodki ne morem zdelovati; „izhajati“ je v tem pomenu eden najgrjih germanizmov. Takih grehov je zakrivil še več moj korektor. Tudi v „Bajkah“ se je ponavljal tak škandal. Čita se v njih n. pr. „obiskati“ mesto „pohoditi“, „ustmen“ mesto „usten“ i. t. d. —

In tako sem zdaj končal svojo biografijo. Od konca nisem mislil, da bo tako dolga, ali tvarine se je nabralo toliko, da nisem mogel biti bolj kratek. Hotel sem pa dati pravo sliko svojega življenja, ne pa le kako megleno, momentno podobo.

Moja pesem.

Moja pesem je jesen skrivnostna
s čarom poznih, poluvelih dni,
ko črez polja pesem gre radostna,
ko pri plodu zlat se plod blesti . . .

Ko usehli lesi krvavijo,
ko skoz nje gre smrti tih pozdrav,
ko v slovo drevesa si šumijo,
ko za listom pada list z dobrav . . .

Ko na ustih nam poljub zamira,
ko le vzdih privre s srca globin,
ko se vtrinja zvezd nebroj z večera,
ko ostaja v duši le spomin . . .

Ko nemirno srca plapojajo,
ko obraz se vzbuja s srečnih dni,
ko v molitvi usta drgetajo
in srce boji se in drhti . . .

Vojeslav Molè-Spitignjev.

